

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODLASKIEGO

Białystok, dnia 4 maja 2017 r.

Poz. 1808

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NK-II.4131.34.2017.EC WOJEWODY PODLASKIEGO

z dnia 28 kwietnia 2017 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446 z późn. zm.),

stwierdzam nieważność

§ 17 ust. 3 pkt 4 w zakresie słów „*realizacja tych inwestycji po trasie istniejącej linii nie wyłącza możliwości rozmieszczenia słupów oraz podziemnych, naziemnych lub nadziemnych obiektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z linii w innych niż dotychczasowe miejscach*” uchwały Nr XXIX/244/17 Rady Gminy Suwałki z dnia 28 marca 2017 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części obrębów geodezyjnych Bród Nowy i Biała Woda w gminie Suwałki.

UZASADNIENIE

W dniu 28 marca 2017 r. Rada Gminy Suwałki podjęła uchwałę w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części obrębów geodezyjnych Bród Nowy i Biała Woda w gminie Suwałki, która w dniu 31 marca 2017 r. wpłynęła do organu nadzoru.

Przeprowadzona analiza wykazała, iż ww. uchwała podjęta została z istotnym naruszeniem prawa, tj. art. 15 ust. 2 pkt 1, 7, 9, 10 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2016 r. poz. 778 z późn. zm.), zwanej dalej „upzp.”

Zgodnie z art. 14 ust. 8 ustawy upzp., miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest aktem prawa miejscowego, uchwalanym zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy opzp., przez radę gminy, po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń studium, rozstrzygając jednocześnie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu oraz sposobie realizacji, zapisanych w planie, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych. Część tekstowa planu stanowi treść uchwały, część graficzna oraz wymagane rozstrzygnięcia stanowią załączniki do uchwały.

Zakres zawartości miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego został określony w art. 15 ustawy upzp.

Mocą § 17 ust. 3 pkt 4 przedmiotowej uchwały, Rada Gminy Suwałki przyjęła regulację, którą dopuściła budowę nowej linii elektroenergetycznej wielotorowej oraz wielonapięciowej po trasie istniejącej linii 400 kV, jednocześnie stwierdzając, że realizacja tej inwestycji nie wyłącza możliwości rozmieszczenia słupów w innych niż dotychczasowe miejsca.

Pismem znak NK-II.4130.110.25.2017.EC z dnia 12 kwietnia 2017 r., organ nadzoru wystąpił do Wójta Gminy Suwałki o wyjaśnienia w powyższej kwestii. W odpowiedzi na powyższe, organ wykonawczy, pismem z dnia 14 kwietnia 2017 r., przyznał, że ewentualna zmiana rozmieszczenia słupów na terenie objętym granicami planu wymagać będzie planistycznego wyznaczenia terenów E wraz z niezbędnymi

dojazdami w trybie zmiany planu miejscowego, czym potwierdził niedopuszczalność zapisów § 17 ust. 3 pkt 4 kwestionowanej uchwały.

Po dokonaniu analizy postanowień uchwały pod względem ich zgodności z prawem oraz złożonych wyjaśnień, organ nadzoru stwierdza, że przedmiotowa uchwała podjęta została z istotnym naruszeniem zasad sporządzania planu miejscowego.

W ocenie organu nadzoru dopuszczenie rozmieszczenia słupów w miejscach innych niż dotychczasowe wymaga planistycznego wyznaczenia takich terenu wraz z dojazdami drogami wewnętrznymi. Jest to możliwe wyłącznie w trybie zmiany przedmiotowej uchwały.

Zgodnie z treścią art. 15 ust. 2 ustawy upzp. W planie miejscowym określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania (pkt 1), granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie odrębnych przepisów, terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa (pkt 7), szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy (pkt 9) oraz zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej (pkt 10).

Z przytoczonych wyżej przepisów wynika konieczność jednoznacznego wyznaczenia terenu pod realizację sieci infrastruktury technicznej.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie w wyroku z dnia 10 marca 2015 r., *sygn. akt II SA/Ol 19/15*, orzekł: „(...) w świetle art. 15 ust. 2 pkt 10 u.p.z.p., w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego określa się zasady dotyczące modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej. Natomiast zakres przedmiotowy i granice tej kompetencji skonkretyzowano w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. nr 164, poz. 1587). Zgodnie z § 4 pkt 9 tego rozporządzenia, zasady te powinny zawierać: a) określenie układu komunikacyjnego i sieci infrastruktury technicznej wraz z ich parametrami oraz klasyfikacją ulic i innych szlaków komunikacyjnych, b) określenie warunków powiązań układu komunikacyjnego i sieci infrastruktury technicznej z układem zewnętrznym, c) wskaźniki w zakresie komunikacji i sieci infrastruktury technicznej, w szczególności ilość miejsc parkingowych w stosunku do ilości mieszkań lub ilości zatrudnionych albo powierzchni obiektów usługowych i produkcyjnych. **Tymczasem, Rada Miejska w uchwale nie określiła w sposób jednoznaczny lokalizacji i przebiegu sieci infrastruktury, co skutkuje tym, że sieci infrastruktury mogą być poprowadzone w sposób dowolny, określony wyłącznie przez inwestora, a zatem z pominięciem procedury uchwalania planu miejscowego. Takiego działania nie można pogodzić z konstytucyjną zasadą demokratycznego państwa prawnego i działania organów administracji publicznej na podstawie prawa i w jego granicach (art. 2 i art. 7 Konstytucji RP). Zgodnie bowiem z art. 3 u.p.z.p. to do zadań własnych gminy, a nie do inwestora, należy kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w szczególności poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.**”

W świetle powyższego należy uznać, że uchwała nie spełnia wymogów określonych w ww. przepisach, co skutkuje stwierdzeniem nieważności § 17 ust. 3 pkt 4 w zakresie słów „realizacja tych inwestycji po trasie istniejącej linii nie wyłącza możliwości rozmieszczenia słupów oraz podziemnych, naziemnych lub nadziemnych obiektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z linii w innych niż dotychczasowe miejscach”.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku za pośrednictwem Wojewody Podlaskiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

**Z up. Wojewody Podlaskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru i Kontroli
Zofia Silwonik**